

وَاضْرِبْ لَهُم مَّثَلًا أَصْحَابَ الْقَرْيَةِ إِذْ جَاءَهَا الْمُرْسَلُونَ ﴿١٣﴾

★ 13 Sen onlara, şehirlerine özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere peygamberler geldiği sıradaki şu memleketin halkını örnek ver.

إِذْ أَرْسَلْنَا إِلَيْهِمُ اثْنَيْنِ فَكَذَّبُوهُمَا فَعَزَّزْنَا بِثَالِثٍ فَقَالُوا إِنَّا إِلَيْكُم مُّرْسَلُونَ ﴿١٤﴾

14 Hani biz onlara özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere iki peygamber göndermiştik. Onlar, ikisini de yalanlamışlardı. Biz onları üçüncü bir peygamberle destekledik. Onlara:

“- Biz size, özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere Rasül olarak gönderilenleriz” dediler.

قَالُوا مَا أَنْتُمْ إِلَّا بَشَرٌ مِثْلُنَا وَمَا أَنْزَلَ الرَّحْمَنُ مِنْ شَيْءٍ

إِنْ أَنْتُمْ إِلَّا تَكْذِبُونَ ﴿١٥﴾

15 Onlar da:

“- Siz de ancak bizim gibi birer insansınız. Rahman olan Allah dînî-şer’î bir nizam indirmedir. Siz sırf yalan söylüyorsunuz” dediler.

قَالُوا رَبَّنَا يَعْلَمُ إِنَّا إِلَيْكُم لَمُرْسَلُونَ ﴿١٦﴾

16 Peygamberler:

“- Rabbimiz biliyor. Biz gerçekten size tebliğ görevi ile özgürce sorumluluklarını yerine getirmek üzere Rasül olarak gönderilenleriz” dediler.

وَمَا عَلَيْنَا إِلَّا الْبَلَاغُ الْمُبِينُ ﴿١٧﴾

17 “- Bizim sorumluluğumuz apaçık bir tebliğdir.”

قَالُوا إِنَّا تَطَيَّرْنَا بِكُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّكُمْ

وَلَيَمَسَّنَّكُم مِّنَّا عَذَابٌ أَلِيمٌ ﴿١٨﴾

18 Onlar:

“- Kesinlikle biz sizin yüzünüzden uğursuzluğa uğradık, kıtığa maruz kaldık. Eğer aklınızı kullanarak bu işten vazgeçmezseniz, andolsun sizi taşıyarak öldürürüz. Bizden size, can yakıcı müthiş bir kötülük dokunur” dediler.

قَالُوا طَائِرُكُم مَّعَكُمْ أَئِنْ ذُكِّرْتُمْ بَلْ أَنْتُمْ قَوْمٌ مُّسْرِفُونَ ﴿١٩﴾

19 Peygamberler:

“- Sizin uğurlu ve uğursuz saydıklarınız, hayırdan ve şerden payınız, rızkınız, nerede olursanız olun kendi iradî tercihlerinizden kaynaklanmaktadır. Size tebliğ yapıldı, öğüt verildi diye mi, uğursuzluğa, kıtığa uğradınız? Doğrusu siz, meşruiyet sınırlarını aşan, ağır-adaletsiz hükümler içeren kurallar koyup uygulayan, cahilce davranan bir toplumsunuz” dediler.

وَجَاءَ مِنْ أَقْصَا الْمَدِينَةِ رَجُلٌ يَسْعَى قَالَ يَا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلِينَ ﴿٢٠﴾

20 O sırada şehrin ta ucundan güvenilir bir adam koşarak geldi.

“- Ey kavmim, özgürce sorumluluklarını ye-rine getirmek üzere gönderilen peygamberlere uyun, tebliğlerini kabul edin” dedi.

اتَّبِعُوا مَنْ لَا يَسْئَلُكُمْ أَجْرًا وَهُمْ مُهْتَدُونَ ﴿٢١﴾

21 “- Sizden hiçbir ücret istemeyen kimselere tâbi olun. Onlar doğru yolda olan, sizin, doğru, hak yola girmenizi isteyen bir cemaattir.”

وَمَا لِيَ لَا أَعْبُدُ الَّذِي فَطَرَنِي وَإِلَيْهِ تُرْجَعُونَ ﴿٢٢﴾

22 “- Benim ne imtiyazım var da, beni yaratanı ilâh tanımayayım, candan bir müslüman olarak teslim olmayayım, saygıyla kulluk ve ibadet etmeyeyim, Onun şeriatına bağlanmayayım, O’na boyun eğmeyeyim? O’nun huzuruna götürülüp hesaba çekileceksiniz!”

ءَاتَاخِذْ مِنْ دُونِهِ إِلَهًا إِنْ يُرِدْنِ الرَّحْمَنُ بِضُرٍّ

لَا تُغْنِ عَنِّي شَفَاعَتُهُمْ شَيْئًا وَلَا يُنْقِذُونِ ﴿٢٣﴾

23 “- Ben, hiç O’nu bırakıp, kulları durumundakilerden tanrı edinir miyim? Eğer Rahman olan Allah, bana zarar vermeyi isteyecek olsa, ötekilerin şefaati, aracılığı, bana gelecek zararı engelleyemez. Onlar beni kurtarmazlar.”

إِنِّي إِذَا لَفِيَ ضَلَالٍ مُّبِينٍ ﴿٢٤﴾

24 “-İşte o zaman ben, apaçık bir dalâlete, bir yanılığa düşmüş olurum.”

إِنِّي أَمِنْتُ بِرَبِّكُمْ فَاسْمَعُونِ ﴿٢٥﴾

25 “- Ben Rabbinize iman ettim. Bana kulak verin, beni dinleyin, davetime icabet edin”

قِيلَ ادْخُلِ الْجَنَّةَ قَالَ يَا لَيْتَ قَوْمِي يَعْلَمُونَ ﴿٢٦﴾

26 Bütün çabalarına rağmen söz dinlemeyen kavmi tarafından şehit edilirken, ona:

“-Gir cennete!” denildi. O da:

“-Ne olurdu kavmim bilseydi...” dedi.

بِمَا غَفَرَ لِي رَبِّي وَجَعَلَنِي مِنَ الْمُكْرَمِينَ ﴿٢٧﴾

27 “-Rabbimin beni bağışladığını, beni ikrama mazhar olan kullarından eylediğini bilselerdi.”